

ת"ד 6580/02/18 - מדינת ישראל נגד מאגדי אבו רקייק - נוכח

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 6580-02-18 מדינת ישראל נ' אבו רקייק
כב' הש' אלון אופיר

מאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דנה נעים - נוכחת
נגד	
נאשמים	מאגדי אבו רקייק - נוכח ע"י ב"כ עו"ד גיל אביטל - נוכח

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו כי ביום 13.5.17 בסמוך לשעה 21:33 גרם לתאונה עת נהג רכב פרטי מכיוון הישוב תל-שבע לכיוון הישוב עומר.

הנאשם לא נהג במהירות המתאימה לתנאי הדרך, סטה שמאלה מנתיבו, חצה אי תנועה ופגע ברכב שנסע בנתיב מולו (להלן: התאונה).

כתוצאה מהתאונה נחבלה חבלה של ממש נוסעת ברכב המעורב ונזקקה לניתוח, כך גם נוסע נוסף ברכב המעורב (***) שנחבל חבלה של ממש ונזקק לניתוח ולנוסעת נוספת (אבו רוסתום אביר) נגרמו שברים בצלעות, בעצמות וחתכים בפנים.

המדובר ברף חבלות שחד משמעית אינו נמוך אלא בינוני לפחות.

כתוצאה מהתאונה לה גרם הנאשם נפסל רישיונו בהליך מנהלי למשך 60 יום, ולאחר מכן אישר בית המשפט את פסילתו עד לתום ההליכים, זאת עד שהשלים 11 חודשי פסילה בהליך זה.

ב"כ המדינה עתרה לענישה הכוללת רכיבים של מאסר, מאסר מותנה, פסילה שלא תפחת מ-12 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

לשיטת המדינה רף הרשלנות של הנאשם גבוה, רף החבלות שנגרמו חמור, ולכן יש הצדקה להחמרה בענישה עם הנאשם.

ב"כ הנאשם הסביר כי נאשם זה נורמטיבי לחלוטין, הוא נוהג משנת 2015 ואין לחובתו עבר תעבורתי מכביד ללא כל אירוע של תאונה בעברו.

בנסיבות אלה אין הצדקה לחלקו העליון של מתחם העונש הנוהג במקרים כגון אלה ויש הצדקה לענישה בעלת אופי שיקומי.

מידת הפגיעה בערך חברתי מוגן

קדושת החיים וזכותו של כל אדם הנע בדרכים כי אחר לא יפגע בשלמות גופו ובריאותו הינם ערכים חברתיים אשר נפגעו כתוצאה מהתנהגות הנאשם בפרשה זו.

הנאשם נהג רכב במהירות שאינה מתאימה לתנאי הדרך, סטה מנתיב נסיעתו אגב מעבר על אי תנועה וגרם לתאונה עם רכב תמים שנסע בנתיבו כחוק בנתיב הנגדי.

כתוצאה מהתנהגות זו של הנאשם נגרמו לשלושה בני אדם חבלות של ממש ברף בינוני.

בהתנהגותו פגע הנאשם באופן בינוני עד גבוה בערך החברתי שקבעתי לעיל.

קביעת מתחם הענישה -

רף הרשלנות במקרה זה הינו בינוני עד גבוה שכן אף שלא מיוחסת לנאשם נהיגה במהירות ידועה (לא בוצע חישוב מהירות בפרשה זו), עובדתית נהג הנאשם במהירות שאינה מתאימה לתנאי הדרך ואף סטה מנתיבו, מה שגרם לתאונה. הנאשם התרשל רשלנות שאינה רגעית אשר הובילה לפגיעה הקשה בשלושה בני אדם. אני קובע את רף הרשלנות במקרה זה ככזו שנעה בין רשלנות בינונית לגבוהה.

נכון כי כתב האישום אינו מייחס לנאשם גרימת פגיעות גוף שהותירו נכויות המחייבות שיקום ארוך או סיעודי, אך עדיין המדובר בסבל רב וארוך שנגרם לנפגעים ולפציעות שחייבו אף מעבר ניתוח בשני מקרים.

סקירת פסיקה רלוונטית לצורך קביעת המתחם:

מתחם הענישה לעבירות של נהיגה רשלנית בגינה נגרמה תאונת דרכים עם חבלות של ממש כולל רכיב פסילת רישיון נהיגה לתקופה שנעה על פי רוב החל משלושה חודשים עד מספר שנים [עיין: עפ"ת 40943-03-14 שגיא נגל נ' מ"י, הש' ר. בן-יוסף (3.4.14), עפ"ת 10348-03-14 מרים לוגסי נ' מ"י, הש' ר. בן-יוסף (13.3.14), עפ"ת 46532-03-13 משה אדזיאשוילי נ' מ"י, הש' כ. סעב (1.6.13), עפ"ת 7802-03-13 דדו נ' מ"י, הש' כ. סעב, (2.6.13).

אם רף הרשלנות גבוה יותר או אם מתלוות עבירות חמורות נוספות הנעוצות בבסיס הרשלנות או אם תוצאות התאונה קשות - תקופת הפסילה ממושכת יותר.

ככל שרף החומרה עולה רף הענישה עולה וכשהתוצאות קשות במיוחד גם הוטלו עונשי מאסר בנוסף לרכיב הפסילה החל ממאסר על תנאי ועד מאסר בן מספר חודשים (עיין: עפ"ת 17608-04-10 אורי מכלוף נ' מ"י, ש' ח.בן עמי,

(8.8.10), עפ"ת 2235-04-13 אלינור בוארון נ' מ"י, הש' ט. חיימוביץ', 16.12.13.

יחד עם זאת, כאשר רף הרשלנות נמוך או שרף החבלות שנגרמו אינו חמור, נגזרה ענישה שקרובה או זהה לחלקו הנמוך של המתחם שהוצג לעיל:

ברע"פ 1420/13 **איגור זורקובסקי נ. מ"י** נותרה על כנה ענישה של 7 חודשי פסילה בפועל, בגין גרימת תאונת דרכים תוך גרימת חבלות של ממש להולכת רגל בדמות שברים בכף רגלה.

בעפ"ת (ב"ש) 7554-06-13 שני אורנשטיין נ. מ"י קבע בית המשפט המחוזי את עונש הפסילה על 12 חודשים. בפרשה זו דובר על נסיעה אחורנית במגרש חניה וגרימת חבלות להולך רגל הכוללות שברים בעצמות הירכיים והזקקות לניתוח ושיקום. בית המשפט קבע כי בבחינת רף הרשלנות הספציפי לא היה מקום להעלות את עונש הפסילה לסף העליון של המתחם.

בפרשה זו הייתה הנאשמת נהגת חדשה.

ברע"פ 7195/15 טסלי מיכאל נגד מדינת ישראל פגע נהג בהולכת רגל שחצתה כביש בסמול למעבר חצייה וגרם לה לחבלות גוף קשות הכוללות שברים מרוסקים באגן ובמקומות נוספים בגופה. בית המשפט קבע כי שהות הולכת הרגל 2.15 שניות על הכביש טרם נפגעה מצדיקה את הרשעת הנאשם ובתי משפט מחוזי ועליון לא התערבו בקביעה זו תוך שאשרו כעונש ראוי (כאשר הרשלנות אינה גבוהה) ענישה הכוללת 3 חודשי פסילה בפועל, התואמת לענישת המינימום הקבועה בחוק.

מתחם הענישה שנקבע בפרשה זו נע בין 3 חודשי פסילה ועד ל- 12 חודשים.

ניתוח רף הרשלנות בפרשה זו (רשלנות ברף בינוני עד גבוה), על רקע אופי החבלות שנגרמו כתוצאה מרשלנות הנאשם (**חבלות של ממש** לשלושה נוסעים ברכב המעורב) יחד עם ניתוח הפסיקה והענישה הנוהגת מוביל אותי למסקנה לפיה מתחם הענישה הראוי בפרשה זו נע בין 12 חודשי פסילה ועד 24 חודשים.

ככל שהדבר קשור לרכיב המאסר אני סבור כי זה נע בין מאסר מותנה ועד ל- 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

דין בשאלת העונש הראוי על רקע המתחם שנקבע:

הנאשם אדם נורמטיבי מהפן הפלילי יליד 1997 ומחזיק ברישיון משנת 2015.

לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות (חגורת בטיחות, רישיון רכב שפקע ועבירת חנייה).

אין המדובר במי שעברו התעבורתי מלמד על מסוכנות הנשקפת ממנו בדרך כלל.

המדובר באירוע שאינו מאפיין את נהיגת הנאשם עד למועד התאונה.

הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה על מעשיו ללא כל תיקון של כתב האישום וללא כל הסדר עם המדינה.

יש לקחת נתון זה לזכות הנאשם.

המדובר באירוע תאונתי שהתרחש לפני יותר משלוש שנים.

שקלתי את בקשת ההגנה לענישה בעלת אופי שיקומי שתקל עם הנאשם (ככל שהדבר קשור למשך פסילתו בפועל) מול עמדת המדינה לרכיב מאסר יחד עם פסילה בפועל שלא תפחת משנה.

ככל שהדבר קשור לרכיב המאסר אני סבור כי נורמטיביות הנאשם, היעדר עבר תעבורתי מכביד ולקיחת אחריות מלאה מצידו מצדיקים הימנעות מרכיב של מאסר ממשי, ונכון יהיה רכיב של מאסר מותנה.

יחד עם זאת, וככל שהדבר קשור לפסילת הנאשם בפועל, אני מסכים עם עמדת המדינה וסבור כי נכונה תקופת פסילה והרחקה מוחשית של הנאשם מנהיגה שכן רף הרשלנות ורף החבלות שגרם להן הנאשם מצדיקים את פסילתו לתקופה כפי שעתרה המדינה בפרשה זו.

ביחס למתחם אותו קבעתי, אני סבור כי פסילה בפועל לתקופה בת 16 חודשים תשקף את משך הפסילה הראוי להתנהגות הנאשם בפרשה זו לצד רכיב של מאסר מותנה וקנס הולם.

תקופה זו נמצאת בלב המתחם ומאזנת בין רף הרשלנות וחומרת הפגיעות מצד אחד לבין לקיחת האחריות המלאה והיעדר עבר תעבורתי מכביד מהצד השני.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. גוזר על הנאשם קנס בסך של 2500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם על ידי הנאשם תוך 120 יום מהיום.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק את רשיון הנהיגה לתקופה של 16 חודשים.

מהפסילה בפועל יקוזזו 60 ימי פסילה מנהלית אותם ריצה הנאשם.

מהפסילה בפועל יקוזזו 11 חודשי פסילה עד לתום ההליכים אותם ריצה הנאשם.

על הנאשם להפקיד רישיונו ל- 3 חודשים נוספים לצורך השלמת מלוא תקופת פסילתו.

רשיון הנהיגה יופקד תוך 120 יום מהיום במזכירות בית המשפט ואם לא יעשה כן יחשב

הנאשם פסול מלנהוג אך פסילתו לא תימנה.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני גוזר על הנאשם 8 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה של גרימת תאונה בה נגרמו חבלות של ממש כתוצאה מנהיגה בקלות ראש והכל תוך 3 שנים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, י"ד אב תש"פ, 04 אוגוסט 2020, בנוכחות הצדדים.